

[Justitsministeren.]

stille naturlige og virkelig smukke Følelser ved at bestemme, at den afdøde Lig skal brændes, fordi der kan tænkes saadanne Tilfælde, som det ærede 7de tingvalgte Medlem nævnte. Vi kan sikkert, som det ærede 16de tingvalgte Medlem, saa vidt jeg forstod ham, udtalte, nok finde en Affattelse, som kan give Plads for det berettigede uden at medtage Tilfælde som det, det ærede 7de tingvalgte Medlem anførte.

Rytter: Jeg maa bedrøve den højtærede Justitsminister med, at det Eksempel, jeg nævnte, var ikke Grunden til min Utilfredshed med den paagældende Bestemmelse. Grunden til min Utilfredshed med hele denne Bestemmelse er, at jeg mener, at de efterlevende ikke skal have Ret til at træffe Bestemmelse om Ligbrænding. Naar jeg anførte dette Eksempel, var det, fordi den højtærede Minister slog saa stærkt paa Følelsen; deroverfor fremhævede jeg, at Følelserne er ikke altid saadanne, at man kan sige, at Justitsministeren har Ret, og saa nævnte jeg et Eksempel herpaa. Jeg er altsaa imod, at de efterlevende skal have Ret til at træffe Bestemmelse herom. Jeg synes, at følgende Udtalelse, som jeg har set i Rigsdagstidende, er overordentlig god:

„Saa længe det ubetinget er det sædvanlige, at de døde her i Landet begravnes i Jorden, synes jeg, at vi, der ønsker at blive brændt efter vor Død, godt kan underkaste os det Vilkaar at efterlade os en Villieserklæring i den Henseende. Man kan være en meget ivrig Tilhænger af Ligbrænding . . . uden dog at kunne nægte, at det er almindelig Skik og Brug her i Landet at begrave de døde i Jorden.“

Denne Udtalelse, som er fremsat i den danske Rigsdag, oven i Købet af den daværende og nuværende Justitsminister Zahle, slutter jeg mig til endnu. Men jeg haaber paa, at vi i Udvalget skal kunne tale os til Rette.

Justitsministeren (Zahle): Siden denne Udtalelse blev fremsat, er Modstanden mod Ligbrænding helt brudt sammen, og vi krænker ikke mere nogens Følelse ved at stille de to Begravelsesmaader ganske lige. Derfor synes jeg absolut, vi skal gøre det.

Rytter: Den Gang den højtærede Justitsminister fremsatte denne Udtalelse,

blev det udtrykkelig betonet, at allerede paa det Tidspunkt var der ikke nogen Forargelse over Ligbrænding. Det springende Punkt er stadig: skal det være den afdøde, som skal bestemme, eller skal de efterlevende have Ret til at bestemme?

Justitsministeren (Zahle): Ja, jeg maa altsaa mene, at saaledes som Forholdene har udviklet sig her i Landet og i vore nærmeste Nabolande, er det rimeligt, at man paa det nuværende Punkt af Udviklingen giver de efterlevende en saadan Adgang, og det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (Rytter) burde ikke være faldet for Fristelsen til at tage et forkert Standpunkt for at kunne gaa op og læse et saadant Citat op her.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rytter: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes Freddag den 17. Oktober Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

- 1) Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Indstilling fra Statsrevisorerne angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1928—29.
- 2) Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Regnskabet for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ for Aaret 1929—30.
- 3) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:
Forslag til Lov om Statens Bygningsvæsen.
- 4) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:
Forslag til Lov om Ligbrænding.